

Walrus: Bio (2013)

Er was eens een prettig gestoord meisje dat bij wijze van huisdier een plastieken walrusje bewaarde. Het dier dook voortdurend op verschillende plaatsen in de koelkast en de diepvriezer op, tot grote verbijstering (en een tikkeltje bezorgdheid) van haar ouders en haar broers. Maar haar vriendje vond het zalig! Geschift! En hij was verkocht...

Twintig jaar later haalt dat vriendje – Geert Noppe, nog steeds haar levensgezel – zijn eigen Walrus uit de koelkast. De voorbije jaren, in de veilige donkerte achter de deur van die ijskast, pende en musiceerde Noppe een repertoire bij elkaar waaruit nog steeds die authentieke, ietwat naïeve verwondering blijkt. En soms ook het gemis daaraan, want als het aan hem ligt, mag het leven van een doorsnee dertiger gerust wat geschifter en impulsiever zijn. Of net kalmer en emotioneler, zolang het maar onvoorspelbaar blijft. Zoals die walrus, die af en toe het lichtje zag aangaan en zijn ontdekker verraste. En zoals Walrus, dat in 2010 voor het eerst zelf de spotlights opzoekt om ontdekt te worden én te verrassen.

Evident is het niet, om nog te verrassen in het Nederlands. Maar Geert Noppe, medeoprichter en toetsenist van Yevgueni en in het verleden ook aan de slag bij Milow, omzeilt glansrijk de clichés. Met spitse poëzie (*‘En als je even polste hoever het daarmee stond, nam de drank hem wel eens vaker de woorden uit de mond’*) en zelfkritische humor (*‘Je duikt naast je fiets, ook al was je te voet, je ligt op de grond, en de wereld draait rond’*) vecht hij tegen de bierkaai die ‘ouder worden’ soms kan zijn. Goudeerlijk overpeinst hij zijn levenswandel: van mentale luiheid tot nachtelijke onvermoeibaarheid, van overweldigende vertedering tot opgekropte woede, van dierlijke lust tot behoefte aan rust.

Ook muzikaal walst Walrus behendig om de voor de hand liggende vergelijkingen heen. Want Geert Noppe is voor zijn project talent uit allerlei hoeken gaan opdiepen: bassist Tim Vandenberg (o.a. Sukilove, Eva de Roovere), gitarist Pieter Peirsman (Slow Pilot), drummer Maarten Van Mieghem (bassist bij Yevgueni en Mira) en celliste/harpiste Seraphine Stragier (Zita Swoon, Hannelore Bedert). Onder meer op de Gentse Feesten, in het Rivierenhof en op de Radio 1-sessies op Dranouter en van Yevgueni gaf Walrus blijk van een opmerkelijke veelzijdigheid. Alternatieve indie (Ben Folds Five, Sugar, Elbow), af en toe wat krassender gitaarwerk (Pixies, Noordkaap), een occasionale soundscape (Air) en zelfs wat funky hiphop wisselden elkaar af. Maar het straffe is dat het vijftal al die invloeden in melodieuze mainstreampop geperst krijgt. Daar zitten de fragiele, maar toegankelijke stem van Noppe en de symfonische strijkers zeker voor iets tussen.

Voor de productie van hun eerste album, dat in februari 2013 verschijnt, hebben Noppe en co een beroep gedaan op Reinhard Vanbergen, gitarist bij Das Pop en eerder al producer van onder meer School is Cool en The Hickey Underworld. Van veelzijdigheid gesproken! Hij behield het originele evenwicht tussen mainstream en alternatief, maar voegde er met een subtiele eighties-sound (Doe Maar, The Cure, de recente Das Pop) nog een ultiem ingrediënt aan toe. De singles *Kijk!* en *Op de valreep* zijn al te horen op Radio 1, de volledige cd stelt Walrus volgaarne aan u voor in de AB Club, op 13 maart 2013.